

Decimus septimus

to celerius adolefcunt ftolonibus ablatis: unāq; in ftripē redactis alimētis. Eadē natura & propagine docuit. Rubri nāq; curuati gracilitate & fimul pceritate nimia defigūt rursus in terrā capita. Iterumq; nācūt ex feſe repleturi oīa: in reſiſtat cultura: proſus ut poſſint uideri hoīes tēre cauſa geniti, ita peſ ſima atq; execranda res propagine tamē docuit: atq; radicem acquiri uiridem. Eadem autem natura eſt hederis. Cato propagari prater uitem tradit ficum: oleam: punicā: malorum genera omnia. Laurū: prunos myrtus: nuceſ auellanaſ: & preneſtinaſ: platanum. propagationum duo genera: ramo ab arborē depreſſo in ſcrobem quattuor pedum quoq; & poſt biennium amputato flexu: plantaq; tranſlata poſt trimatum: quaſ ſi longius ferre libeat: i qualis ſtatim aut ualiſ ſiſtilibus defodere propagineſ aptiſſimū ut in iis tranſſerrantur. Alterum genus luxurioſius: radiceſ in ipſa arbore ſollicitando traiectiſ per uala ſiſtilia: uel qualoſ ramis terraq; circumpactiſ: atq; hoc blandimento impetratiſ radicibuſ: inter poma ipſa & cacumina: in ſumma enim cacumina hoc modo petuntur audaci ingenio: arborem aliam longe a tellure faciendi. Eodem quo ſupra biennii ſpatio abſciſſa ppagine: & cum qualis illiſ. ſata. Sabina hærba propagine ſeritur & auullione. Tradunt ſece nini aut e paricribuſ latere tuſo mire ali. iſdem modis roſmarinum ſerunt: & ramo. quoniam neutri ſemen. Rhododendron propagine & ſemine.

De ſatione arborū & inſitione: & quō inuenta ſit tenera inſerendi implaſtatio. Cap. xiii.

Emine quoq; inſerere natura docuit raptim auū ſanie deuorato: ſolidoq; & alui tepore mado cum ſœcundo ſimi medicamine abiecto in mollibuſ arborū lecticiſ: & ueris ſæpe trāſ lato in aliquas corticum rimas. Vnde uidimus ceraſam in ſalice: platanum i lauro: laurum in ceraſo: & baccas ſimul diſcoloreſ. Tradunt & monedulam cōdentem ſemina in theſauruſ cauernarum eiufdem rei præbere cauſas. Hinc nata in oculatio ſutoriaſ ſimili ſiſtula apiendi in arbore oculum cortice exciſo: ſemenq; in cludē diq; eadem ſiſtula ſublato ex alia. in ſicis autē & malis hær ſuit i oculatio antiqua. Virgiliana quær it ſinum in modo germine expulſi corticiſ: gēmāq; ex alia arbore icludit. Et actenus natura ipſa docuit. inſitionem autem caſuſ magiſter aliuſ: & pene numeroſior ad hunc modum. Agricola ſedulus caſam ſepiſ munimento cingens: quo minus putreſcerent ſudeſ: limen ſubdidit ex hædera. At illæ uiuaci morſu apprehenſe ſua ex alieno ſecere uitam apparuitq; trunchem eē pro terra. aufertur ergo ſerra æqualiter ſuperficiſ: lauiq; ſalce truncuſ. Ratio poſtea duplex Et prima inter corticem lignumq; iſerendi. Timebant priſci truncuſ ſindere. Mox inſerere auſi medio ipſiq; medullæ calamum iſerere unum in ſerentes. Neq; enim plures cupiebat medulla ſobtilior. poſtea ratio uel ſenos ad iſerendi mortalitati eorum ex numero ſuccurrere perſuaſa per media trunco leniter ſiſſo: cuneoq; tenui ſiſſuram cuſtodiente: donec cuſpidatim deciſuſ deſcēdat in rimā calamuſ. Multa in hoc ſeruanda. primū omnium quæ patiatuſ coitum talem arbor: & cuiuſ arboriſ calamuſ. Varietate quoq; & non iſdem partibuſ. Subeſt omnibuſ ſuccuſ: ide & ſurculi. Cacumina ſitiunt. Facillime coaleſcunt: Quibuſ eadem corticiſ natura: quæq; pariter florentia eiufdem horæ: gignationem ſuccorūq; ſotietatem habent. Læta enim res quotiēſ humiduſ repugnāt ſicca: mollibuſ corticum duri. Reliqua obſeruatione ne ſiſſura i nodo fiat. Repudiat quippe aduenam ihoſpitaliſ duritia: ut in parte nitidiſſima: ue longior multo tribuſ digytiſ: ne obliqua ne tranſlucenſ. Virgiliuſ ex cacumie iſeri uetat. Certumq; eſt ab humeris arborū orientem æſtium ſpectantibuſ ſurculos petendos: & e feracibuſ & e germine nouello: niſi uetuiſtæ arbori inſeratur. li enim robuſtiores eſſe debent. præterea ut prægnateſ hoc eſt germinatione turgēteſ: & qui parere illo ſperauerint anno. Bimi atq; nec tenniores digyto minimo. inſerant autē & in uerſi cum id agitur: ut minor altitudo in latitudinem ſe fundat. Ante oīa gemateſ nitere cōueniet: nihil uſq; ulceſoſum eē aut retorridū. Spei ſauet medulla calami cōmiſſuræ: ſi in matre ligni corticiſq; iūgā ſiſſid. n. ſatiuſ q; ſoriſ cortici æquari. Calami exacutio medullā ne nudet: Tenuſ tamen ſiſtula detegat: ut ſaſtigatio leui deſcendat cuneo tribuſ non amplior digytiſ. Quod facillime contingit tinctū aqua radentibuſ ne excutiatur i uēto. ne cortex a ligno decidat alteruſ. Calamū ad corticē uſq; ſuū deprimatur. Nec laxet dū deprimiſ: ne ue cortex replicetur in rugaſ. ideo lachrymanſ res calamoſ iſeri nō oportet. Non hercule magiſ q; aridoſ: quia illo modo labat humore nimio cortex. Hoc uitali defectu nō humeſcit neq; cōcorporat. id etiam religioniſ ſeruant: ut luna creſcente calamū utraq; deprimatur manu. Et alioquin in hoc opere due ſimul manuſ minus nitūtur neceſſario tēperamēto. Validiſ enim demiffi tardiſ ſerunt: fortiſ durāt. Contrariuſ ex diuerſo: ne hiſcat nimium rimæ: laxetq; capiat: aut ne parū explimat: aut cōpreſſum necet. Hoc maxime præcauēdū: ut præualide accipiētis truncuſ i media ſiſſura relinquantur. Quidam ueſtigio ſiſſuræ ſalce in truncuſ factuſ ſalce præligant marginē ipſum. poſtea cuneoſ ſigunt continente uinculo libertatē dehifcēdi. Quædā i plātatio iſita eodē die tranſſerant. Sic craſſior truncuſ iſeratur: inter corticē & lignū iſeri meliſ cuneo optie oſſeone cortice rūpaſ laxato. Ceraſi libro dēpto ſindunt. Hæ ſolæ & poſt brumam inſeruntur: dēpto libro habēt ueluti lanuginem: quæ ſi cōprehēdit iſitum: putreſcit. in columi cuneo adactū utiliſſime aſtrin- giſ. Inſerere aptiſſimū q; proximū terræ patiat noduſ: truncuſq; rō. Eminere calami ſex digitorū lon-

Cognatio
nem